

leerstukken, t.w. „Intimidation” en „Conspiracy” te onderzoeken. Dit is zeer te betreuren.

Ook wordt aan de „presumption of undue influence” — een instituut dat ons recht niet kent en dat niemand wil invoeren — naar verhouding te veel, en aan actual undue influence naar verhouding wat weinig aandacht besteed.

Dat het Belgische recht slechts terloops door het Franse heen behandeld is, dient voor een Nederlands schrijver met opdracht als in de prijsvraag omschreven, beslist als een fout te worden aangemerkt.

Ernstig, en bepaald in strijd met de opdracht, is het achterwege laten van een bespreking van de twee jongste Europese codificaties, de Zwitserse en de Italiaanse, die n.b. beide uitdrukkelijke aandacht aan het onderwerp besteden.

Deze fout is te ernstiger, en heeft ook voor de motivering van het eindoordeel gevolgen, omdat juist de vergelijking van het Zwitserse met het daarvan welbewust afwijkende Italiaanse recht uitermate vruchtbaar geweest zou zijn. Om nog maar te zwijgen van de grote zorgvuldigheid waarmede de makers van het C.C. It. hebben gepoogd, aan het onderhavige vraagstuk een evenwichtige oplossing te geven.

Ondanks deze punten van kritiek heeft de Faculteit voor de inzending grote waardering.

Allereerst omdat begonnen wordt met een heldere probleemstelling. De uiteenzetting b.v. op blz. 18/19 verduidelijkt veel en heeft zeker waarde.

De bespreking van het Franse recht is in het algemeen uitvoerig, systematisch en duidelijk. Zij wordt op vruchtbare wijze benut voor het eindoordeel. Hetzelfde kan gezegd worden van de uiteenzetting over het Duitse recht. Wat het Engelse recht betreft moge men betreuren dat zekere onderdelen niet in de beschouwing werden betrokken, het deel dat wel beschouwd werd, wordt op verdienstelijke wijze uiteengezet. Dat aan de aanvang het vraagstuk zo als het in Nederland ligt duidelijk omlijnd wordt, en dat vervolgens vóór de conclusie nog getoond wordt, wat de Nederlandse rechtspraak, ondanks het ontbreken van een bepaling over „misbruik van omstandigheden” heeft weten te bereiken, verdient alleszins toejuiching.

Bij de beoordeling van de conclusies gaat het er niet zozeer